

Un nou episodi lamentable 30 anys més tard

«L'Estat obcecat amb tirar endavant el Quart Cinturó s'ha vist abocat com a darrera opció a prometre que cedeix la titularitat per acontentar també les alcaldies del partit del 'gobierno'»

Per a les persones que encara confiem en la planificació territorial i en l'avaluació de les polítiques públiques pot arribar a ser desesperant viure de prop determinats episodis, sobretot quan s'allarguen en el temps. Podríem posar diversos exemples, però el del Quart Cinturó i les infraestructures de mobilitat al Vallès és especialment descoratjador. Seria necessari trobar el perquè de tan poca capacitat d'aconseguir un debat rigorós i una presa de decisions raonable. Culpabilitat dels agents implicats o problema estructural? Una mica de tot.

"Amb l'alliberament dels peatges tot ha saltat pels aires". Ho deia el director del Servei Català de Trànsit, Ramon Lamiel, fa tot just unes setmanes. La tempesta perfecta, i mediàtica, que vivim aquestes setmanes ha ajudat a generar un estat d'opinió favorable a tesis oportunistes amb data de caducitat. Caldria, però, que fos al revés. Hauria de ser la base per prendre decisions estratègiques fonamentades en evidències, alineades amb els reptes socials, econòmics, ambientals, de salut i de sobirania.

"En aquest país es paga poc per pensar". Ho deia fa anys un enginyer nascut més al nord d'Europa; no pensava aleshores que tenia tanta raó. I si no ens dotem de bons estudis, com hem de tenir debats de qualitat? És innegable, però, que de vegades es fan estudis per demostrar obvietats i estudis per intentar demostrar allò indemostrable. El que és ben evident, és que de tots els estudis sobre el Quart Cinturó cap s'ha acomplert. Ni tan sols aquells que parlaven de tot el què ens passaria de dolent si no el fèiem. Entre els dos estudis informatius del tram Terrassa - Granollers, ambdós caducats, s'ha invertit més d'un milió i mig d'euros. El primer contenia errades clamoroses en aspectes de mobilitat, de biodiversitat o de patrimoni; el segon ja no l'hem arribat ni a veure.

L'episodi lamentable d'avui evidència, com a mínim, dues coses. Per una banda les limitacions de l'administració de l'Estat que obcecada amb tirar endavant el Quart Cinturó s'ha vist abocada com a darrera opció a prometre que cedeix la titularitat per acontentar també les alcaldies del partit del *gobierno*. Per altra banda, s'ha fet ben evident que a Catalunya, i al Vallès en particular, hi ha qui segueix apostant per posar la prioritat en nova infraestructura viària quan hauríem d'estar fent inversions ferroviàries. És indispensable garantir una mobilitat eficient i sostenible en un futur proper en què en matèria energètica tot està canviant. Qüestió de prioritats; seguir aferrats al Quart Cinturó o poder buscar solucions reals. Seguim on érem amb el Quart Cinturó? Si cal, 30 anys més.